VII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 361)**

z dnia 8 października 2015 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 361)

8 października 2015 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Agnieszki Pomaskiej (PO)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

– w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego kryzysowy mechanizm relokacji i zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (COM(2015) 450 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

– w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego unijny wspólny wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, oraz zmieniającego dyrektywę 2013/32/UE (COM(2015) 452 wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP,

– projekt sprawozdania Podkomisji nadzwyczajnej do spraw umów handlowych Unii Europejskiej z państwami trzecimi (TTIP, CETA, TISA),

– projekt sprawozdania Komisji z działalności w VII kadencji Sejmu.

W posiedzeniu udział wzięli: **Rafał Rogala** szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców wraz ze współpracownikami, **Mieczysław Nogaj** dyrektor Departamentu Polityki Handlowej Ministerstwa Gospodarki wraz ze współpracownikiem, **Zbigniew Czachór** stały doradca Komisji do Spraw Unii Europejskiej, **Janusz Korwin-Mikke** poseł do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agata Jackiewicz**, **Agnieszka Maciejczak**, **Joanna Heger** i **Iga Cieślicka-Tomaszewska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Międzynarodowych; **Tomasz Jaroszyński**, **Dorota Olejniczak** i **Jan Lipski** – eksperci do spraw legislacji z Biura Analiz Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Witam naszych gości.

Chcę przypomnieć o propozycji ograniczeń czasowych: pięć minut dla posła sprawozdawcy, trzy minuty dla posła zabierającego głos w dyskusji po raz pierwszy i minuta dla posła zabierającego głos w dyskusji po raz drugi.

Czy jest sprzeciw wobec takiego procedowania?

Nie słyszę, ten sposób procedowania został przyjęty.

Czy są uwagi do porządku obrad?

Nie słyszę, porządek obrad został przyjęty.

Przechodzimy do punktu pierwszego, czyli – dokument COM(2015) 450. Chciałabym zwrócić uwagę, że rząd nie popiera projektu rozporządzenia a ponadto zgłasza naruszenie zasady pomocniczości.

Biuro Analiz Sejmowych w swojej opinii również twierdzi, że istnieją podstawy do zakwestionowania wniosku pod względem zgodności z zasadą pomocniczości.

Do wniosków przejdziemy pod koniec dyskusji a teraz poproszę pana ministra Rafała Rogalę, szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, o wprowadzenie do tematu.

Bardzo proszę.

Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców Rafał Rogala:

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca.

Szanowni państwo, panie i panowie posłowie, Wy soka Komisjo, dokument COM(2015) 450 to jest dokument, w którym Komisja Europejska przedstawia projekt aktu ustawodawczego a więc rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie nr 604/2013, czyli rozporządzenie tzw. Dublin III, określające państwa odpowiedzialne za przejęcie odpowiedzialności za cudzoziemca, który przekroczył granice w jednym z państw członkowskich.

Zmiana, która została wprowadzona na podstawie projektu tego proponowanego i aktualnie dyskutowanego dokumentu polega na wprowadzeniu kryzysowego mechanizmu relokacji osób występujących o udzielenie ochrony międzynarodowej w państwie członkowskim UE, a więc w państwie korzystającym z możliwości relokacji do innych państw członkowskich, a więc państwa docelowego, które byłoby państwem przyjmującym osobę w ramach procedury relokacyjnej.

Proponowany mechanizm sprowadza się właściwie do odstępstwa od zasady ustanowionej, wspomnianym przeze mnie, rozporządzeniem 604/2013. Zasada ta została ustanowiona w art. 3 ust. 1, zgodnie z którą wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej jest rozpatrywany przez odpowiedzialne państwo członkowskie wskazane zgodnie z zasadami ustalonymi w rozdziale trzecim tego rozporządzenia.

Jedna z podstawowych zasad tego rozdziału stanowi, że w przypadku, gdy ustalono, że wnioskodawca przekroczył nielegalnie granicę lądową, morską lub powietrzną państwa członkowskiego, przybywając z państwa trzeciego, państwo członkowskie, do którego w ten sposób wjechał, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. Takie państwo członkowskie odpowiedzialne jest również za rozpatrzenie tego wniosku w przypadku, gdy cudzoziemiec złożył w pierwszym państwie swojego wjazdu, pierwszym kraju bezpiecznym, wniosek o nadanie statusu uchodźcy i objęcie go ochroną międzynarodową.

Rząd stanowczo sprzeciwia się takiemu rozwiązaniu utworzenia kryzysowego mechanizmu relokacji w oparciu o zasadę przymusowości. Nie zgadzamy się na ustanowienie tego rozwiązania, ponieważ pozbawia ono państwa członkowskie realnego wpływu na proces relokacji a, przede wszystkim, na liczbę relokantów, trafiających do naszego państwa, która może być uzgodniona pomiędzy państwami członkowskimi. W naszej ocenie uruchomienie programu relokacji każdorazowo powinno być uzgodnione z państwami członkowskimi, tak jak to teraz miało miejsce, i powinno być podyktowane sytuacją, która ma wysokokryzysowy charakter i z tego tytułu jest sytuacją wyjątkową.

O zaistnieniu takiej sytuacji i uzasadnieniu wzajemnej pomocy powinny decydować państwa członkowskie a decyzja o udziale w programie powinna być dobrowolną decyzją każdego państwa. Dodatkowym elementem utrudniającym przygotowanie się kraju do przyjęcia uchodźców jest fakt, że Komisja każdorazowo będzie określać globalną liczbę osób relokowanych, co oznacza, że państwa będą zaskakiwane liczbami i będą

obowiązane dostosować swoje systemy azylowe do nagłych redystrybucji, co właściwie czyni realizację tej procedury bardzo trudną.

W naszej ocenie proponowany mechanizm będzie stanowił czynnik przyciągający, a więc tak zwany *pull factor*, i tylko pogłębia aktualną presję migracyjną. Jednocześnie chcemy podnieść, że wątpliwości rządu w tej mierze mają również naturę legislacyjną, wspominała o tym pani przewodnicząca. Dotyczą one bowiem podstawy prawnej, na której ten dokument ma być wydawany. Naszym zdaniem ten mechanizm nie powinien się opierać o podstawę prawną wskazaną w tymże dokumencie, ale o dotychczasową podstawę, jeżeli zaistnieje taka potrzeba a więc art. 78 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Marek Krząkała.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Marek Krząkała (PO):

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca.

Tak jak pani wspomniała na początku, ten dokument pozostawia wiele do życzenia, również chociażby ze względu na naruszanie zasady pomocniczości. Przede wszystkim jest pewna próba automatycznego uruchomienia programu relokacji w przypadku wystąpienia kryzysu, tyle tylko, że ta skala kryzysu, jeżeli będzie duża, jest to pojęcie trochę ogólne i różnie możemy postrzegać to sformułowanie. Komisja Europejska właściwie może uznać, że fala kryzysu jest duża i wprowadzić ten automatyzm, na co zgody być nie powinno, dlatego że tylko wyjątkowe i jednorazowe wydarzenia powinny uruchamiać właśnie ten mechanizm relokacji. Nie mówię już o tym, że gdyby Komisja ustanowiła taki stały mechanizm to byłby to czynnik, który przyciągałby migrantów.

Ci, którzy może studiowali matematykę, są wyżej wtajemniczeni, ale jeżeli popatrzy się na wzór, algorytm, na podstawie którego migranci mieliby być rozdzieleni według krajów to ten algorytm pozostawia wiele do życzenia. Już nie mówię o kosztach, bo trzeba by cały system azylowy trzymać w gotowości, ale to co najważniejsze (na co wskazuje Biuro Analiz Sejmowych) to są wątpliwości natury prawnej. Właśnie to, co mówił pan minister, chodzi o art. 78 ust. 2 i 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Podstawa prawna, na którą powołuje się Komisja Europejska, narusza tak naprawdę zasadę pomocniczości a, co za tym idzie, zasadny jest sprzeciw rządu, żeby nie przyjmować tego rozporządzenia.

Natomiast mam pytanie do pana ministra, ponieważ ten dokument musi być głosowany w Radzie większością kwalifikowaną: czy mamy wiedzę, jak zachowają się inne kraje w tej materii?

Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję.

Pierwsze pytanie już padło, czy ktoś z państwa posłów chciałby jeszcze zabrać głos?

Temat śledzimy na bieżąco, więc – jak rozumiem – nie ma tu żadnych niespodzianek. Ja też przygotowałam opinię w tej sprawie popierającą stanowisko rządu i wzmacniającą stanowisko naszej Komisji w tej sprawie.

Nie ma więcej pytań, panie ministrze, więc prośba o odpowiedź na to jedno.

Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców Rafał Rogala:

Szanowny panie pośle, dokument ten był faktycznie oficjalnie dyskutowany na posiedzeniu Rady JHA, czyli Rady ministrów spraw wewnętrznych UE, w dniu 29 września – dwadzieścia siedem państw zgłosiło zastrzeżenia analityczne do tego dokumentu. Negatywne zastrzeżenia zgłosiły takie państwa jak: Czechy, Estonia, Węgry, Polska, Litwa, Łotwa, Słowacja, Francja, Portugalia, Finlandia, Bułgaria czy Rumunia.

Mamy tu szereg państw, które zdecydowanie podnosiły, że dokument ten nie spełnia wymogów o charakterze formalnym, wnosząc jednocześnie, że budzi wątpliwości w zakresie merytorycznym.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję.

Nie ma więcej pytań, więc przejdziemy do konkluzji.

Chciałabym zaproponować przyjęcie opinii Komisji w sprawie projektu rozporządzenia.

Czy posłowie dostali?

Nie, to w takim razie muszę przeczytać:

„Komisja do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP:

1. Stwierdza, że obecna sytuacja w UE dotycząca kryzysu migracyjnego jest bardzo poważna i wymaga podjęcia wspólnych działań.

2. Zaznacza, że zaangażowanie państwa w rozwiązanie kryzysu powinno być podyktowane wyjątkowymi i jednorazowymi wydarzeniami oraz powinno być oparte o aktualne możliwości i uwzględniać specyfikę danego państwa.

3. Stwierdza, że zaproponowana przez Komisję Europejską podstawa prawna art. 78 ust. 2, upoważniająca UE do przejęcia wspólnych zasad uznawania państwa za właściwe do przeprowadzenia procedury azylowej, jest niewłaściwa do przyjęcia stałego mechanizmu relokacji migrantów pomiędzy państwa członkowskie, ponieważ traktat przewiduje w tym celu art. 78 ust. 3, wymagający każdorazowej zgody Rady UE.

4. Nie popiera wniosku dotyczącego rozporządzenia PE i Rady ustanawiającego kryzysowy mechanizm relokacji i zmieniającego rozporządzenie PE i Rady z dnia 26 czerwca w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmu ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, dokument COM(2015) 450.

5. Pozytywnie odnosi się do stanowiska rządu zaprezentowanego w powyższej sprawie".

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia opinii w tym kształcie?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła powyższą opinię.

To jest nasza konkluzja z tej dyskusji.

Przepraszam za chwilowe konsultacje…

Nie jesteśmy w stanie przyjąć uzasadnionej opinii, bo po prostu nie ma już posiedzenia Sejmu, natomiast możemy przyjąć stanowisko Komisji w tej sprawie, że dokument jest niezgodny z zasadą pomocniczości. Jeśli więc byłaby taka wola członków Komisji, żeby wzmocnić to stanowisko, to chciałabym zaproponować przyjęcie też drugiej opinii Komisji – o niezgodności z zasadą pomocniczości. Ta opinia brzmiałaby następująco:

„Komisja do Spraw Unii Europejskiej Sejmu RP uznaje wniosek dotyczący rozporządzenia PE i Rady ustanawiającego kryzysowy mechanizm relokacji i zmieniającego rozporządzenie PE i Rady z dnia 26 czerwca w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmu ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, dokument COM(2015) 450 wersja ostateczna, za niezgodny z zasadą pomocniczości".

Czy jest sprzeciw wobec takiej opinii?

Nie widzę, opinia została przyjęta.

Tak jak powiedziałam, termin na przesłanie uzasadnionej opinii upływa 9 listopada i ze względu na procedurę przyjęcia uchwały przez Sejm w dwóch czytaniach nie uda nam się przeprowadzić tego procesu przez Sejm, więc to jest opinia naszej Komisji, która – oczywiście – też zostanie do instytucji unijnych przekazana.

Punkt drugi to dokument COM(2015) 452. Bardzo proszę pana ministra Rafała Rogalę o zabranie głosu.

Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców Rafał Rogala:

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca.

Wysoka Komisjo, punkt dotyczący dokumentu określonego we wniosku Komisji COM(2015) 452 odnosi się do projektu rozporządzenia PE i Rady ustanawiającego unijny

wspólny wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia do celów dyrektywy PE i Rady 2013/32/UE w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej oraz zmieniającej dyrektywę 2013/32/UE. Jest to tak zwana dyrektywa proceduralna.

Konkludując – rząd, odmiennie od poprzednio argumentowanego stanowiska, popiera przyjęcie wspólnej unijnej listy krajów bezpiecznych pochodzenia, gdyż – w naszej ocenie – ten instrument ułatwi procedowanie i zdecydowanie przyspieszy procedowanie w ramach systemów azylowych państw członkowskich UE w odniesieniu do osób, które będą umiejscawiane na wspomnianej liście krajów bezpiecznych.

Komisja proponuje, żeby na tej wspólnej liście znalazły się kraje Bałkanów Zachodnich wraz z Turcją, w których to krajach *de facto* nie dochodzi do sytuacji o charakterze nagminnym łamania praw człowieka oraz działań, które uzasadniałyby zastosowanie względem obywateli tychże państw mechanizmów obejmujących ich *englobe* ochroną międzynarodową.

Oczywiście, wprowadzenie unijnej wspólnej listy krajów bezpiecznych nie wyłącza konieczności stosowania procedur o charakterze indywidualnym w stosunku do każdego kandydata a więc weryfikacji, czy w stosunku do danej konkretnej osoby nie zachodzą przesłanki uzasadniające objęcie takiej osoby ochroną. Jeżeli nie, to taki wniosek będzie oczywiście procedowany jako wniosek bezzasadny w procedurze przyspieszonej.

Taka procedura jest i funkcjonuje w państwie polskim, które nie ma indywidualnej listy krajów bezpiecznych, ale procedura dla zastosowania tego instrumentu jak najbardziej istnieje i umożliwi wydanie szybszej decyzji względem osób, które *de facto* nie będą spełniały przesłanek dla objęcia ich ochroną międzynarodową.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze.

Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pan poseł Marek Krząkała.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Marek Krząkała (PO):

Bardzo dziękuję.

Tak jak wspomniał pan minister, ten dokument nie budzi żadnych wątpliwości.

To, co najważniejsze to właśnie przyspieszenie rozpatrywania wniosków azylowych. To jest jedno. A drugie – skuteczne zniechęcenie tych migrantów ekonomicznych, którzy próbują przedostać się do Europy.

Uważam, że dalsza dyskusja nie jest tu konieczna.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, panie pośle.

Czy są pytania do tego dokumentu?

Bardzo proszę, pan poseł Sellin.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Chciałbym się dopytać, czy w trakcie dyskusji nad listą krajów bezpiecznych dyskutowano o Ukrainie i jaka była konkluzja z tej dyskusji: czy wpisać na tę listę Ukrainę, czy nie?

Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców Rafał Rogala:

Nie, Ukraina nie była dyskutowana jako kraj bezpieczny.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Panie pośle, proszę do mikrofonu, żeby nam się wszystko nagrało.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Czyli Ukraina jest uznawana za kraj bezpieczny? Nie podlegało to dyskusji, tak?

Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców Rafał Rogala:

Nie, właśnie odwrotnie.

Nawet ostatnio, w połowie tego roku, z ostatnich indywidualnych krajowych list państw zarówno członkowskich, jak i innych państw stosujących Konwencję Genewską,

Ukraina została usunięta jako państwo bezpieczne. Co to oznacza? Prosiłbym, żeby tego pojęcia nie rozumieć tak, jak ono może być rozumiane poprzez kategorię samego wyrazu „bezpieczne”. Oznacza to *de facto*, że w każdym przypadku procedura każdej osoby, która pochodzi z Ukrainy, będzie rozpatrywana indywidualnie w normalnej procedurze z zachowaniem wszelkich elementów gwarancyjnych dla bezpieczeństwa tejże osoby.

Wprowadzenie danego kraju na listę krajów bezpiecznych jest, oczywiście, poprzedzone analizami i samo funkcjonowanie kraju na tej liście krajów bezpiecznych podlega ciągłej ewaluacji po to, żeby uznać, że w tym kraju nie dochodzi do procesów, które w sposób ogólny, globalny prowadzą do naruszania praw człowieka.

W związku z powyższym, wpisanie takiego kraju niesie pewne niebezpieczeństwo, że można by było pominąć indywidualne przypadki. Wykreślenie danego kraju zwiększa gwarancję ochrony dla osób z niego pochodzących.

Dlatego też Ukraina nie znajduje się, nie była dyskutowana jako „kandydat”, w cudzysłowie, do wspólnej unijnej listy krajów bezpiecznych.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję, panie ministrze.

Pan poseł Sellin jeszcze raz, proszę.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Jeszcze chciałem dopytać.

Czy to oznacza, że – jeżeli Ukraina nie jest na liście krajów bezpiecznych – to uchodźcy z Ukrainy mają mocniejsze podstawy do ubiegania się o uzyskanie statusu uchodźców, tak?

Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców Rafał Rogala:

Nie, to oznacza, że – tak jak powiedziałem – procedura ta będzie rozpatrywana w ramach procedury ogólnej, tak jak w przypadku każdej osoby, która złoży wniosek o nadanie statusu uchodźcy a oznacza to tylko silniejszą pozycję proceduralną.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję za te wyjaśnienia.

Nie widzę więcej głosów w dyskusji.

Stwierdzam, że Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy wniosek, dokument COM(2015) 452 i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP. Komisja podzieliła stanowisko rządu odnoszące się do tego dokumentu.

Dziękujemy, panie ministrze.

Przechodzimy do punkt u trzeciego, czyli rozpatrzenia projektu sprawozdania podkomisji nadzwyczajnej do spraw umów handlowych UE z państwami trzecimi.

Szanowni państwo, chciałabym poinformować, że podkomisja nadzwyczajna do spraw umów handlowych została powołana 22 kwietnia br. i do dnia 8 października 2015 r. odbyło się pięć posiedzeń. Celem jej powołania było monitorowanie stanu negocjacji umów handlowych UE zawieranych z państwami trzecimi, chociaż główny nacisk był kładziony na negocjowaną umowę ze Stanami Zjednoczonymi, czyli tzw. TTIP. Natomiast podkomisja zajmowała się również pozostałymi dwoma umowami, czyli TISA i CETA.

W posiedzeniach podkomisji brali udział przedstawiciele kierownictwa Ministerstwa Gospodarki, przedstawiciele ambasady Stanów Zjednoczonych oraz (to było ostatnie spotkanie) organizacji pozarządowych. Odbyła się również debata ekspercka z przedstawicielami uczelni wyższych, think tanków oraz Komisji Europejskiej i wówczas przedmiotem posiedzenia była umowa TTIP w perspektywie globalnej.

Ze względu na fakt, że negocjacje umowy nadal trwają, jako przewodnicząca tej podkomisji chcę wyrazić nadzieję, że w kolejnej kadencji Sejmu te prace będą kontynuowane i, że taka podkomisja również zostanie utworzona.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tym punkcie w sprawie sprawozdania?

Nie widzę, dziękuję.

Chcę zapytać, czy jest sprzeciw wobec decyzji Komisji o przyjęciu sprawozdania podkomisji?

Nie widzę, bardzo dziękuję za przyjęcie sprawozdania podkomisji.

Przechodzimy do punktu czwartego, czyli sprawozdania Komisji z działalności w VII kadencji Sejmu.

Dla formalności przypomnę, że Komisja do Spraw Unii Europejskiej została powołana na podstawie uchwały podjętej przez Sejm na pierwszym posiedzeniu 8 listopada 2011 r. Pierwsze posiedzenie odbyła 19 listopada 2011 r. Komisja do Spraw Unii Europejskiej przez całą kadencję działała na podstawie ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem RP w UE oraz na podstawie regulaminu Sejmu.

Podsumowując – Komisja dzisiaj przyjmuje sprawozdanie na 361. posiedzeniu. Do Komisji wpłynęły ponad 3 tys. dokumentów unijnych, w tym projekty aktów ustawodawczych, aktów prawnych, jak i dokumentów nie legislacyjnych. Na posiedzeniach Komisji omówionych zostało 741 dokumentów. Do każdego z tych dokumentów poseł sprawozdawca przedstawiał swoje stanowisko. Komisja pracowała według planów pracy przygotowanych w cyklu półrocznym. Dużą część stanowiły posiedzenia związane z realizacją ustawy kooperacyjnej. W porównaniu do przekazanego państwu projektu sprawozdania po dzisiejszych posiedzeniach zmieniła się liczba opinii przyjętych przez Komisję. Komisja wydała 72 opinie, z czego 46 dotyczyło projektów aktów prawnych UE.

Komisja uchwaliła cztery dezyderaty. Dotyczyły one postępów w realizacji celów z Kioto, systemu gospodarki odpadami, wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną oraz w sprawie globalnego partnerstwa na rzecz eliminacji ubóstwa i zrównoważonego rozwoju po roku 2015.

W wyniku prac Komisji Sejm przyjął sześć uchwał zawierających uzasadnione opinie w sprawie niezgodności z zasadą pomocniczości projektów aktów ustawodawczych UE. Uchwały zostały przekazane do instytucji unijnych, czyli do PE, Komisji Europejskiej i Rady.

Komisja w każdym półroczu omawiała priorytety poszczególnych prezydencji w Radzie UE, przedstawiane przez odpowiednich ambasadorów, poczynając od prezydencji duńskiej a kończąc na prezydencji luksemburskiej. Szczegółowe sprawozdanie zostało państwu doręczone.

To jest ostatnie posiedzenie Komisji, tak że chcę podziękować wszystkim członkom i tym obecnym dzisiaj, i tym nieobecnym.

Chcę też podziękować posłom do PE za obecność i aktywny udział. Przypomnę, że wpisywaliśmy do porządku obrad, angażując w ten sposób posłów do PE i prosząc ich o zabieranie konkretnego głosu w konkretnych sprawach na tematy, które dzieją się w PE. Myślę, że to też była wartościowa nowa tradycja wprowadzona na posiedzeniach Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Teraz mogę otworzyć dyskusję na tym 361. posiedzeniu Komisji. Jeżeli ktoś z państwa chciałby zabrać głos to bardzo proszę.

Poseł Marek Krząkała.

Poseł Marek Krząkała (PO):

Myślę, pani przewodnicząca, że należą się też podziękowania sekretariatowi Komisji, który zawsze bardzo sprawnie był do każdej dyspozycji posła. I wydaje mi się, że to jest jeden z bardziej sprawnie funkcjonujących sekretariatów, co widać, słychać i czuć.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Dziękuję, panie pośle.

Zostawiłam to sobie na koniec, ale bardzo dziękuję.

Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby zabrać głos?

Pan przewodniczący Gałażewski.

Poseł Andrzej Gałażewski (PO):

Chciałbym serdecznie państwu podziękować za wieloletnią współpracę, z niektórymi przez kilka kadencji współpracowałem. Dziękuję dlatego, że nie startuję w wyborach i na pewno się nie znajdę w przyszłym składzie Komisji a pozostali mają taką szansę.

Było sympatycznie, było miło, czasami było emocjonalnie, ale jest to Komisja, w której pragmatyka zawsze zwyciężała emocje i oby tak dalej było.

Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (PO):

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący.

Będę miała jeszcze okazję podziękować wszystkim „prezydiantom" za współpracę, ale chcę też podziękować tym wszystkim, z którymi się już nie spotkamy. Nie wiemy, z kim się spotkamy, nie wiem, czy ja się z państwem spotkam, chociaż poddaję się temu werdyktowi wyborczemu.

Jak rozumiem, do sprawozdania nie ma uwag. Czy są jakieś uwagi?

Nie ma. Sprawozdanie uznaję za przyjęte, bardzo dziękuję.

Teraz chcę oczywiście podziękować sekretariatowi. Myślę, że warto powtórzyć te słowa, że to bardzo sprawnie działający sekretariat, służący wsparciem merytorycznym, za co szczególnie dziękujemy. Ja osobiście też dziękuję, bo bez tego pewnie bym się nieraz pogubiła.

Łezka się powinna w oku zakręcić, ale to zostawimy sobie na później. Jesteśmy twardzi.

Bardzo dziękuję, zamykam ten punkt.

Punkt piąty – sprawy bieżące. To już w zasadzie omówiliśmy w poprzednim punkcie.

Dziękuję, zamykam posiedzenie Komisji.